Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1884. Wydano i rozesłano dnia 16. Grudnia 1884. **Część XVII.**

Nr. 56.

Ustawa

z dnia 1. Listopada 1884 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, nadająca gminie miasta powiatowego Sanoka prawo pobierania opłaty od psów, w obrębie tej gminy utrzymywanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

§. 1.

Od każdego psa utrzymywanego w obrębie gminy miasta Sanoka, ustanawia się roczną opłatę po jednym złr. w. a.

§. 2.

Wolne są od opłaty:

a) ssące szczenięta nie mające więcej jak dni dziesięć, następnie

b) psy gospodarcze na uwięzi trzymane, nareszcie

c) psy należące do osób nie miejscowych, to jest do osób, które po za obrębem Sanoka stale mieszkają, a w Sanoku nie zatrzymują się dłużej jak dni czternaście.

§. 3.

Tę opłatę należy uiszczać całorocznie z góry do dnia 15. Stycznia każdego roku.

§. 4,

Spis psów corocznie będzie uskutecznianym. Tak posiadacze domów, jak posiadacze psów są obowiązani do zgłaszania psów. W tym celu zgłosi

się każdy posiadacz domu osobiście lub przez zastępcę do Zwierzchności gminnej o kartę zgłoszenia.

Te karty wypełnione przez posiadaczy psów winne być pod grzywną 1 do 2 złr. do dni ośmiu Zwierzchności gminnej przedłożone.

Jeżeli posiadacz psa nie wypełni karty, uskuteczni to za niego posiadacz lub zarządca domu i uczyni o tem wzmiankę w rubryce uwag.

Posiadacz psa wzbraniający się wypełnić karty, ulegnie grzywnie 1 do 2 złr.

§. 5.

Na wypłatę należytości wydawać będzie Zwierzchność gminna pokwitowanie, a oraz znaczek, wyrażający rok i liczbę bieżącą spisu psów.

Dla psów należących do osób, które w Sanoku chwilowo przebywają, równie jak dla psów gospodarczych na uwięzi trzymanych, wydawane będą za opłatą 15 ct. w. a. znaczki odmiennego kształtu.

§. 6.

Szczenięta nie mające więcej jak dni dziesięć, winny być po upływie tego terminu ustnie lub pisemnie zgłaszane. Również i psy, które po upływie peryodycznego terminu zgłaszania się nabyte zostaną, lub po tym terminie przechodzą na własność nowego posiadacza, winne być najdalej do dni ośmiu na nowo zgłoszone i opłata za nie za bieżący rok uiszczoną, jeżeli już przedtem złożoną nie była.

Jeżeli posiadacz zgłoszonego psa, który w ciągu roku padł, zaginął, sprzedany został lub innym sposobem wyszedł z jego posiadania, chce uwolnić się od obowiązku ponoszenia opłaty w następnym roku, winien w terminie dni 14 przed rozpoczęciem nowego roku donieść o ubytku psa.

Zaniechanie tego doniesienia pociąga za sobą obowiązek uiszczenia rocznej opłaty.

§. 7.

Uiszczona opłata zwróconą nie będzie.

§. 8.

Kto psa przed opłatą ukrywa lub cudzego znaczka używa, ulegnie karze wysokości podwójnej opłaty.

§. 9.

Znaczek winien być umocowany na obróży psa.

Psy nie opatrzone znaczkiem będą przez oprawcę chwytane, a jeżeli posiadacz się nie zgłosi, po upływie trzech dni zgładzone.

Schwytane psy wydawać będzie oprawca zgłaszającemu się posiadaczowi tylko po uiszczeniu opłaty lub kary w §. 8. przepisanej i zapłaceniu 1 złr. dla oprawcy.

Psy gospodarcze nie trzymane na uwięzi, będą chwytane, a posiadacze, żądający w powyższym terminie ich zwrotu, winni wykazać się otrzymanym znaczkiem a nadto ulegną karze 1 złr. w. a.

§. 10.

W razie zgubienia znaczka, można otrzymać nowy za opłatą 20 ct. Przedtem należy atoli udowodnić, że opłata była uiszczoną.

§. 11.

Kary z §§. 4, 8 i 9 orzeka Zwierzchność gminna. Od takich orzeczeń można odwołać się w przeciągu dni 14 do politycznej władzy powiatowej.

Kary wpływają do kasy gminnej.

§. 12.

Sposób pobierania tej opłaty, kontrolowania jej, tudzież środki zaradcze przeciw nadużyciom, określi regulamin wydać się mający przez właściwy organ Reprezentacyi gminnej miasta Sanoka.

§. 13.

Jeżeli niniejsza ustawa uzyska moc obowiązującą przed 1 Lipca, mają opłaty być uiszczane także za rok, w którym ustawa ogłoszoną została. W razie przeciwnym zaś opłaty te pobierane będą dopiero od roku następnego po jej ogłoszeniu.

§. 14.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Gödöllö dnia 1. Listopada 1884.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 57.

Ustawa

z dnia 17. Listopada 1884, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o opłatach policyjnych pobieranych w król. stoł. mieście Lwowie na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Gminie król. stoł. miasta Lwowa pozwala się pobierać na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne:

1. *a*) Za licencyę policyjną jednorazową, czyli za pozwolenie Władzy do trzymania publicznego lokalu otwartym po normalnej godzinie policyjnej, od każdego przedsiębiorstwa gościnno-szynkarskiego bez różnicy i bez względu na część miasta, placu lub ulicy, w której się znajduje, po trzy złr. w. a. za każdy raz;

b) Za taką licencyę okresową, t. j. wydaną na czas nie przekraczający dni czternastu od każdego przedsiębiorstwa bez względu na miejscowość w której się znajduje, po piętnaście złr. w. a.

2. Za pozwolenie na muzykę z tańcami lub też muzykę weselną w publicznym lokalu bez względu na jakość lokalu i miejsce w którem się znajduje, po pięć złr. w. a.

3. Za każdy bal za opłatą wstępu urządzony, bez względu czy w publicznym czyli też w prywatnym lokalu po pięć złr. w. a. jeżeli dochód z balu przeznaczony na cel dobroczynny, zresztą zaś po piętnaście złr. w. a.

4. Od produkcyi artystów gimnastycznych, koncertów, ogni sztucznych i t. p. po trzy złr. w. a. za każde przedstawienie, jeżeli dochód z przedstawienia przeznaczony na cel dobroczynny, zresztą zaś w stosunku do większej lub mniejszej znakomitości artysty czyli przedstawienia, stosownie do ocenienia c. k. Władzy policyjnej według trzech klas, po trzy złr. w. a., sześć złr. w. a. lub dziesięć złr. w. a. od każdego przedstawienia.

5. Za pozwolenie na otwarcie menażeryi, panoramów, kosmoramów, kamerów obskurych, figur woskowych lub innych gabinetów w stosunku do lepszej lub gorszej ich jakości, stosownie do uznania c. k. władzy policyjnej według trzech klas po trzy złr. w. a., sześć złr. w. a. lub 10 złr. w. a. za każdy tydzień, a po 10 złr. w. a., dwadzieścia złr. w. a. lub

trzydzieści złr. w. a. za każdy miesiąc, jeżeli pozwolenie udzielonem zostaje na czas dłuższy jak miesiąc.

6. Za pozwolenie na panoramy skrzynkowe (przenośne) tudzież dla arfinistów, innych muzykantów i katarynkarzy, zarobkujących w publicznych lokalach, po ulicach, placach i domach, po dwadzieścia pięć ct. w. a. za każdy tydzień.

Art. II.

Każde ukrócenie dochodu funduszu miejscowych ubogich z powyższych opłat karane będzie prócz kary policyjnej za popełnione wykroczenie grzywną przypadającą funduszowi miejscowych ubogich dwu- do pięciokrotnej wysokości ukróconej opłaty, a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny, aresztem, przyczem za każde pięć złr. w. a. grzywny, wymierzyć należy jeden dzień aresztu.

Art. III.

Pobór tych opłat tudzież postępowanie karne w razie wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy, wykonuje ta władza, która wydaje pozwolenia policyjne.

Art. IV.

Pod względem odwołania się od zarządzeń co do poboru powyższych opłat, tudzież od orzeczeń karnych, obowiązują ogólne postanowienia w tej mierze wydane dla władz administracyjnych.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Gödöllö dnia 17 Listopada 1884.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 58.

Ustawa

z dnia 11. Listopada 1884, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasteczka powiatowego Nadwórnej na pobór opłaty od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka powiatowego Nadwórnej zezwala się pobierać przez przeciąg lat trzech od wejścia ustawy w życie, opłaty od napojów w obręb gminy wprowadzanych i w niej zużywanych, a mianowicie:

od jednego litra wódki i spirytusu po	1·4	ct. w. a.
od jednego litra słodzonych napojów spirytusow. i rumu po .	2·8	„ „ „
od jednego hektolitra piwa po	26·7	„ „ „

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Nadwórnej.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 11. Listopada 1884.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 59.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 29. Listopada 1884, l. 74.741, względem zezwolenia gminom: Bór wilkowski, Kruki i Zagródki, na pobór w r. 1884 dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8. Listopada b. r. Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następującej treści:

Następującym gminom zezwala się pobierać w roku 1884 wyższe jak 50% dodatki gminne do podatków bezpośrednich, mianowicie: *a)* w powiecie bialskim: gminie Bór wilkowski pięćdziesiąt dziewięć (59) %, gminie Kruki siedmdziesiąt dwa (72%); *b)* w powiecie lwowskim gminie Zagródki sto czterdzieście (140%).

Co się podaje do wiadomości wskutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. Listopada 1884, l. 18.124.

Zaleski w. r.